

gios.gov.pl/baza-danych). Jednocześnie trend liczebności europejskiej populacji zięby i szpaka wykazuje tendencję wzrostową (<http://www.ebc.info/index.php?ID=509>). Jak wskazuje Wnioskodawca planowane do usunięcia zadrzewienia, będące siedliskiem lęgowym kwiczoła i sroki, nie są jedynym tego typu miejscem w okolicy. W promieniu kilkuset metrów od obecnych stanowisk, stwierdzono dogodne siedliska do posadowienia gniazd przez te gatunki. Biotopem kwiczoła jest ekstensywnie użytkowany krajobraz rolniczy, urozmaicony drobnymi lasami i zadrzewieniami oraz obszary sadów i działek. Chętnie gnieździ się w obszarach zamieszkałych przez człowieka. Aby zminimalizować potencjalne oddziaływanie wobec utraty drzew dziuplastych, będących siedliskiem modraszki, bogatki, szpaka, kowalika i mazurka Wnioskodawca planuje wywieszenie skrzynek lęgowych, przystosowanych swoimi rozmiarami i budową do wymogów ww. gatunków. W związku z tym, że część drogi wojewódzkiej przebiega przez tereny administrowane przez Państwowe Gospodarstwo Leśne LP, działanie to zostało zaakceptowane przez Nadleśnictwa Kartuzy, Łupawa i Cewice. Wobec powyższego, biorąc szczególnie pod uwagę trendy populacyjne, po zastosowaniu działań kompensacyjnych (zawieszenie skrzynek lęgowych, wprowadzenie nowych nasadzeń, przy zachowaniu części zieleni) tutejszy organ wnioskuje, że realizacja inwestycji nie wpłynie negatywnie na pogorszenie stanu zachowania i utrzymania populacji bogatki, modraszki, kowalika, kwiczoła, szpaka, zięby, mazurka i sroki.

Z informacji podanych we wniosku wynika, że z uwagi na możliwość występowania w obrębie drzew dziuplastych rosnących w pasie drogi wojewódzkiej nr 211, niewielkich kolonii rozrodczych nietoperzy, wykonano analizę ich potencjalnych siedlisk. Większość przeanalizowanych dziupli nie posiadało odpowiednich warunków do tego aby mogły stanowić istotne miejsca rozrodu i zimowania. Mimo braku stwierdzenia występowania nietoperzy w dziuplach, nie wykluczono, że mogą one niekiedy stanowić chronienia dla pojedynczych osobników w trakcie migracji oraz rojenia (okres wczesnowiosenny i wczesnojesienny). Z uwagi na przeprowadzenie wycinki poza tym okresem, ryzyko potencjalnego oddziaływania na nietoperze jest niewielkie. Jako rekompensatę utraty potencjalnych siedlisk Wnioskodawca przewiduje rozwieszenie budek trocinobetonowych.

Usunięcie drzewa przydrożnego, stanowiącego siedlisko gatunków chronionych, należy traktować jako **rozwiązanie ostateczne**, w przypadku gdy zachodzi konieczność spełnienia jednej z indywidualnych przesłanek, zawartych w art. 56 ust. 4 punkt od 1 do 7 ustawy o ochronie przyrody, jeżeli planowane działania nie są szkodliwe dla zachowania we właściwym stanie dziko występujących populacji chronionych gatunków roślin, zwierząt lub grzybów oraz w przypadku braku rozwiązań alternatywnych.

Na podstawie wskazanych przepisów, tutejszy organ wydał niniejszą decyzję, zezwalającą na zniszczenie potwierdzonych i potencjalnych siedlisk sikory bogatki *Parus major*, modraszki *Cyanistes caeruleus*, kowalika *Sitta europaea*, kwiczoła *Turdus pilaris*, szpaka *Sturnus vulgaris*, zięby *Fringilla coelebs*, mazurka *Passer montanus* sroki *Pica pica*, poprzez usunięcie 206 drzew, na których się znajdują rosnących w pasie drogi wojewódzkiej nr 211.

Aleje przydrożne i zadrzewienia, będące siedliskiem gatunków chronionych, posiadają wysoką wartość przyrodniczą. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody, obowiązkiem organów administracji publicznej, osób prawnych i innych jednostek organizacyjnych oraz osób fizycznych jest dbałość o przyrodę, będącą dziedzictwem i bogactwem narodowym. Komisja Europejska wskazuje, że należy